

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej V., K., proti povinnému **S.**, bývajúcemu v K., **o vymoženie 1.278,43 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 9 Er 3669/2011, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 28. septembra 2012, sp. zn. 19 CoE 61/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Oprávnená 27. októbra 2011 podala súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 1.278,43 Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu – rozhodcovského rozsudku, vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri R., so sídlom v B., z 12. mája 2011 sp. zn. I., ktorým bola žalovanému S. uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni P. istinu v sume 1.278,43 Eur s príslušenstvom. Súdny exekútor požiadal Okresný súd Prievidza o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Okresný súd Prievidza uznesením z 23. decembra 2011 č.k. 9Er 3669/2011-18 žiadosť súdneho exekútora JUDr. M. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na vzťah medzi oprávneným a povinným je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Preskúmaním rozhodcovskej doložky uvedenej v článku 11 bod 11.2 obchodných podmienok, vzhladol súd prvého stupňa v takto ustanovenom zmluvnom dojednaní nekalú podmienku. V danom prípade bola voľba riešenia sporov v rozhodcovskom konaní jednostranná, nakoľko samotné ustanovenie rozhodcovského

súdu na predtlačenom formulári dokonca predchádzalo nepochybne aj samotnému rozhodnutiu povinného si finančné prostriedky touto cestou obstarat', čiže predtým ako k uzatvoreniu zmluvy vôbec pristúpil. Faktickým subjektom, ktorý definuje, ako sa budú prípadne spory riešiť, je v tomto prípade oprávnený, pretože tento zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravenej formulárovej zmluve. Pre účely posúdenia prípadného nekalého charakteru zmluvnej podmienky hranica ochrany spotrebiteľa vychádza nielen z konkrétneho exemplifikatívneho výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvoreniu zmluvy, ale tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvoreniu zmluvy. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť potom základom právomoci rozhodcovského súdu. Z uvedených dôvodov podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 45 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní ex offo žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trenčíne uznesením z 28. septembra 2012 sp. zn. 19 CoE 61/2012 napadnuté uznesenie potvrdil. Dospel k záveru, že odvolanie oprávnenej smeruje proti vecne správne uzneseniu súdu prvého stupňa, ktoré treba potvrdiť (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Podľa jeho právneho názoru súd prvého stupňa správne skúmal, či nejde o prípad uvedený v § 40 ods. 1 písm. a/ alebo b/ zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon č. 244/2002 Z.z.“). V súlade so zákonom posúdil označený rozhodcovský rozsudok podľa hľadísk vyplývajúcich z § 45 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. a správne zohľadnil § 53 ods. 1 a 4 a § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a ustanovenia Smernice. Prvostupňový súd dospel k správne názoru o nekalej povahe rozhodcovskej doložky, ktorá spôsobuje v právach a povinnostiach zmluvných strán značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa – povinnej (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a vedie k neplatnosti tohto ustanovenia úverovej zmluvy. Smernicu treba vykladať tak, že dodávateľ ako silnejšia zmluvná strana nesmie zneužívať svoje postavenie pri koncipovaní ním vopred pripravených formulárových zmlúv uzatváraných so spotrebiteľom, lebo spotrebiteľ nie je fakticky schopný presadiť zmeny v ním pripravených zmluvných podmienkach a brániť sa pred neférovými výhodami dodávateľa. V danom prípade získal dodávateľ v zmysle rozhodcovskej doložky takúto výhodu v podobe prenesenia sporu so spotrebiteľom zo sústavy nezávislých súdov pred rozhodcovský súd, s ktorým dodávateľ dlhodobo spolupracuje, poskytuje mu zdroj príjmu, pričom spor má byť prejednaný

v rozhodcovskom konaní, v ktorom nie je potrebné nariadovať pojednávanie a sú vylúčené opravné prostriedky. Z týchto dôvodov sa aj odvolací súd stotožnil s názorom, že rozhodcovská doložka predstavuje neplatnú zmluvnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy, so zreteľom na ktorú je označený rozhodcovský rozsudok nulitný a nemôže byť považovaný za vykonateľný exekučný titul. Odvolací súd vzhľadom na to uzavrel, že súd prvého stupňa vecne správne zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie buď zmeniť tak, že dovolací súd „poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie“, alebo zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: 1/ rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p), lebo exekučný súd nemá oprávnenie „určovať existenciu či neexistenciu práva, skúmať podmienky predchádzajúce vzniku exekučného titulu, konštatovať neprijateľnosť zmluvných podmienok“, 2/ rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.); túto procesnú vadu vyvodzovala dovolateľka z toho, že rozhodcovský súd rozhodoval v súlade so zákonom na základe riadne uzavretej rozhodcovskej zmluvy, všeobecné súdy nemajú vo vzťahu k rozhodnutiam rozhodcovského súdu postavenie odvolacích súdov a v zásade nie sú oprávnené preskúmať rozhodcovské rozsudky po vecnej stránke, nesmú zamietnuť žiadosť o poverenie na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, ani opätovne posudzovať to, čo preskúmal a záväzne právne vyhodnotil rozhodcovský súd, 3/ rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), 4/ odňali oprávnenej možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že odmietli vykonať exekučný titul, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, 5/ konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a 6/ svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie, sú vymenované v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Uznesenie odvolacieho súdu, ktoré napadla oprávnená dovolaním, nemá znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Dovolanie oprávnenej preto podľa ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Prípustnosť dovolania oprávnenej by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p.. Oprávnená procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až c/ a g/ O.s.p. netvrdila a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo, preto prípustnosť jej dovolania z týchto ustanovení nevyplýva.

K obsahovo rovnakým námietkam oprávnenej, z ktorých vyvodzuje prípustnosť a opodstatnenosť jej dovolania podaného v preskúmvanej veci, sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v dovolacom konaní v procesnom postavení dovolateľky. Ako príklad uvádza najvyšší súd rozhodnutia z 24. mája 2013 sp. zn. 2 ECdo 35/2013, zo 4. apríla 2013 sp. zn. 3 Cdo 224/2012, 27. júna 2013 sp. zn. 3 Cdo 237/2012, 30. septembra 2013 sp. zn. 4 Cdo 66/2013, 25. júna 2013 sp. zn. 4 ECdo 18/2013, 30. septembra 2013 sp. zn. 4 ECdo 215/2013, 27. februára 2013 sp. zn. 5 Cdo 25/2013, 24. októbra 2013 sp. zn. 5 ECdo 4/2013, 9. októbra 2013 sp. zn. 6 Cdo 4/2013 a konštatuje, že právne závery, ku ktorým dospel v týchto rozhodnutiach, sú plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. S prihliadnutím na požiadavku procesnej ekonomiky preto najvyšší súd na odôvodnenia týchto rozhodnutí v podrobnostiach poukazuje s tým, že sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje aj v preskúmvanej veci.

V rozhodnutiach uvedených v predchádzajúcom odseku najvyšší súd konštatoval, že:

1. prípustnosť dovolania z dôvodu nedostatku právomoci súdu (§ 237 písm. a/ O.s.p.) je daná iba ak súd rozhodol vo veci, o ktorej nemal rozhodnúť; rozhodovanie súdov v exekučných veciach ale vyplýva priamo zo zákona (viď napríklad § 29, § 38 ods. 3 a § 44 ods. 1 Exekučného poriadku),

2. prekážku rozsúdenej veci (§ 237 písm. d/ O.s.p.) pre exekučné konanie netvorí rozhodcovský rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, lebo rozhodcovské konanie nemá charakter exekučného konania,
3. ustanovenie § 237 písm. e/ O.s.p. dopadá len na tie prípady, v ktorých súd prejednal a meritórne rozhodol vec, hoci nebol podaný žiadny návrh na začatie konania vo veci, ktorá nemôže začať bez návrhu (oprávnená ale podala návrh na vykonanie exekúcie),
4. pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku sa vychádza z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie a z exekučného titulu, pričom oboznamovanie s obsahom listín zamerané na posúdenie splnenia podmienok konania sa nemusí vykonávať na pojednávaní a za prítomnosti oprávneného a povinného,
5. ak sa exekúcia navrhuje na podklade rozhodnutia takého rozhodcovského súdu, ktorý nemal právomoc vydať ho, zamietnutím žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa oprávnenej neodopiera právo na výkon rozhodnutia,
6. pokiaľ v určitej veci nedošlo k uzavretiu (platnej) rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor so spotrebiteľom prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok (R 46/2012),
7. postup banky nezodpovedal v danom prípade § 93b ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, lebo rozhodcovská doložka nebola naformulovaná tak, aby založila právomoc rozhodcovského súdu zriadeného bankami alebo ich záujmovým združením (viď § 67 ods. 1 a 2 zákona č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku a o doplnení a zmene niektorých zákonov),
8. nedôvodná a irelevantná je aj námietka oprávnenej, že slovenský preklad Smernice nie je správny.

K týmto záverom dospel najvyšší súd aj v preskúmvanej veci. Dovolací súd sa stotožňuje s názorom, že v danom prípade uzavretá rozhodcovská doložka – z dôvodov vysvetlených už súdmi nižších stupňov – je neprijateľná podmienka spotrebiteľskej zmluvy (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka), čo zakladá jej neplatnosť. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vydať označený rozhodcovský rozsudok, ktorý vzhľadom na to nie je vykonateľný exekučný titul.

Dovolatelkou namietaná neúplnosť alebo nesprávnosť skutkových zistení súdov, nepreskúmateľnosť ich rozhodnutí (R 111/1998 a tiež III. ÚS 551/2012) a nesprávnosť

právneho posúdenia, na ktorých tieto rozhodnutia spočívajú (R 54/2012), nie sú vady konania v zmysle § 237 O.s.p. a prípustnosť dovolania nezakladajú.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd konania tvrdených dovolateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie oprávnenej podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní úspešnému povinnému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti oprávnenej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd nepriznal povinnému náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na jej priznanie (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. januára 2014

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová